

Des de l'Assemblea per la Comunicació Social (ACS), tot i que hem dedicat molt temps a treballar la proposta de la Llei de l'Audiovisual que regirà d'ara endavant aquest sector estratègic a Catalunya i podria haver estat una eina per al ple desenvolupament social i cultural del nostre país, ens veiem en el nostre deure de manifestar la nostra frustració pel poc atreviment polític demostrat i haver deixat perdre una oportunitat històrica de crear un tercer sector audiovisual en igualtat de condicions al públic-institucional i al privat-comercial.

La nostra implicació en el procés d'elaboració i de discussió d'aquesta llei en el Parlament de Catalunya no ve donada, ni de bon tros, per la nostra voluntat d'erigir-nos en un *lobby* més, en nom d'algun sector social. Ni ho podem ser ni ho volem esdevenir. Considerem, ben al contrari, que rau en el Parlament la iniciativa de "sentir" i incorporar les veus i les necessitats de la població envers la conformació d'un sector audiovisual català enriquidor i de futur, d'acord amb l'actual societat del coneixement en què ens trobem inscrits.

La nostra valoració de la proposició de Llei de l'Audiovisual de Catalunya (segons el text publicat al BOPC núm. 214 (04/08/05) <http://www.parlament-cat.net/activitat/bopc/07b214.pdf>), pel que fa a la regulació de les "activitats audiovisuals sense ànim de lucre", és la que exposem a continuació.

La proposició de Llei és bàsicament CONTRADICTÒRIA per tres raons fonamentals:

- D'una banda, eximeix per primer cop l'activitat audiovisual privada de ser considerada com a servei públic. A partir de l'aplicació de la nova Llei, únicament els mitjans audiovisuals que són competència de l'administració pública són considerats "serveis públics".
- La proposició de llei planteja per primer cop la regulació de les "activitats audiovisuals sense ànim de lucre". No obstant això, ho fa considerant-les "activitats audiovisuals privades", i, per tant, les regula en funció del tipus de condicions aplicades als mitjans comercials (amb diferències, com ara el finançament, ja que als mitjans sense ànim de lucre se'ls prohibeix els ingressos per publicitat).
- L' "activitat sense ànim de lucre", encaixa perfectament en els principis establerts per a la regulació de "serveis públics", però (en no tractar-se dels

mitjans audiovisuals que són competència de l'administració) són considerats "activitats privades". D'una banda, se'ls demana que "contribueixin a l'obtenció de finalitats d'interès general, com ara l'educació i la cultura" (podent gaudir d'ajuts públics dirigits específicament a aquest sector), mentre que, d'altra banda, se'ls sotmet a la disponibilitat d'espai radioelèctric (això és, a competir per l'espai en condicions de competència desigual amb els mitjans comercials).

Tirar endavant amb aquesta proposició de Llei significa posar les iniciatives de comunicació comunitària en una situació de desubicació, indefinició i desempara que no millorarà gens (ben al contrari) les seves possibilitats actuals (no regulades) de desenvolupament com a mitjans democràtics, independents i horitzontals. Per tant, l'aprovació i la posterior aplicació d'aquesta Llei suposarà:

- 1) La deslegitimació total (i definitiva condemna a la il·legalitat) dels mitjans comunitaris amb voluntat oberta, democràtica, plural, horitzontal i independent que existeixen actualment a Catalunya.
- 2) La supeditació de les iniciatives comunitàries regulades als interessos dels mitjans comercials. Entenem que la nova Llei implicarà posar els mitjans comunitaris directament dins la boca dels mitjans comercials.
- 3) El foment d'iniciatives sense ànim de lucre amb el predomini d'aquelles que, a més de comptar amb els recursos econòmics procedents de la seva pròpia activitat, podran gaudir també dels ajuts de l'administració pública. Aquí ens referim a què serveis de comunicació audiovisual promoguts per, posem pel cas, entitats sense ànim de lucre del tipus "fundacions privades" o "oligarquies religioses" –o totes dues juntes, si plantegen una iniciativa conjunta, tal com la Llei pretén fomentar- tindran, legalment, els mateixos drets i deures que, per exemple, les iniciatives de base de la societat civil organitzada.

Per tot el que hem exposat,

Declarem públicament que aquesta proposició de Llei és injusta, i que, d'aprovar-se en els termes actualment expressats, donarà peu a:

- 1) Una Llei contradictòria pel que fa a les disposicions generals (les intencions) i a les disposicions particulars (les normes).
- 2) Una Llei inconsistent pel que fa a la voluntat d'adequar-se a les actuals línies d'actuació internacional en matèria de Drets a la Informació i a la Comunicació.
- 3) Una regulació de l'audiovisual autonòmica del tot desfasada i subdesenvolupada (respecte a les regulacions que hi ha vigents en altres països de la UE o del que possiblement serà la futura legislació a nivell estatal).
- 4) Una regulació que, per tant, deixarà Catalunya en una situació de feblesa, endarreriment polític i estratègic pel que fa a un tema clau en la societat de la informació, com és el de la comunicació audiovisual.

Reafirmem, davant del Parlament de Catalunya, la nostra reivindicació d'un TERCER SECTOR DE L'AUDIOVISUAL, segons el que s'establia en les primeres esmenes que vam fer arribar el 27 de juny de 2005. Per tant, fem pública la nostra ESMENA A LA TOTALITAT de l'actual redactat de la proposició de Llei que es debatrà en el Parlament durant les properes setmanes. I també manifestem la nostra desobediència activa a aquesta llei en cas de ser aprovada amb aquest redactat.

Però, com que no volem deixar d'intentar fins el darrer moment que aquesta nova normativa que ha de regir el sector audiovisual català contempli uns mitjans comunitaris mínimament dignes, els fem arribar unes noves esmenes referents als continguts dels articles 66 i 67 de del redactat actual de la proposició de llei.

Voldríem insistir un cop més en la conveniència de reconsiderar l'aportació de les nostres esmenes. Ens mou tant que es reconegui i es garanteixi un tercer sector de l'audiovisual, com el fet preocupant que l'accés i la participació puguin esdevenir drets restrictius. Ens mou i ens continuarà mobilitzant. Volem una nova Llei de l'Audiovisual que sigui capaç d'afrontar els reptes que planteja la societat que vivim. No volem una normativa que simplement satisfaci interessos privats o que doni compte de tendències inqüestionables. Conscients de la responsabilitat que implica el nostre treball i el nostre compromís, us fem arribar un darrer plec d'esmenes als continguts dels articles 66 i 67 de la proposició de llei. Preguem, novament, que les tingueu en consideració.